

РЕШЕНИЕ

№ 226

гр. гр. Лом, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОМ, ШЕСТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛА Т. ДЕЛИЕВ

при участието на секретаря Мартина Здр. Здравкова
като разглежда докладваното от НИКОЛА Т. ДЕЛИЕВ Гражданско дело № 20221620102086 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени положителни установителни иски по реда на чл. 422, ал. 1, във вр. с чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК, във вр. с чл. 124, ал. 1 от ГПК, с правно основание чл. 342, ал. 1 от ТЗ, във вр. с чл. 92, във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД.

Делото е образувано по предявени обективно кумулативно съединени положителни установителни иски от „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК ****, адрес на управление: гр. ****, законни представители Д. К. К. и М. С., пълномощник: адв. Л. Г., съд. адрес: гр. ****, срещу Ц. Н. Г., ЕГН *****, адрес: гр. ****.

Ищецът твърди, че между страните е имало сключен договор за мобилни услуги от 19.11.2019 г. за моб. № ****, за срок от 24 месеца, с индивидуален клиентски номер на абоната № ****, по който длъжникът не е изпълнил задължението си за заплащане на месечни абонаментни такси в размер на 52,31 лв., поради това неизпълнение договорът е прекратен предсрочно и е начислена неустойка в размер на 3 месечни абонаментни такси в размер на 52,47 лв., както и 191,07 лв. – разликата между цената на устройството TABLET nJoy Deimos 7 4G Black без абонаментен план и преференциалната цена, на която то е получено при сключването на договора. Задълженията са обединени в обща Фактура № 7302371672/25.03.2020 г., на стойност 295,85 лв., от която сума са приспаднати (прихванати) платените авансово при сключването на договора 31,50 лв. и така е формирано по размер претендираното задължение.

С Исковата молба е претендирана сумата в размер на **264,35 лева**

(двеста шестдесет и четири лева и тридесет и пет стотинки), формирана както следва: сумата от **20,81 лв.** дължими за период 25/12/2019 - 24/01/2020 година, представляваща натрупани задължения за предходен период, сумата от **243,54 лева** начислени договорени неустойки за предсрочно прекратяване на услуги, както следва: за предсрочно прекратяване на услуги по договор за мобилни услуги за предпочетен номер **** - сума в размер на **52,47 лева**, представляваща три стандартни месечни такси, и сума в размер на **191,07 лева** за устройството TABLET nJoy Deimos 7 4G Black, представляваща разлика между цената на устройствата без абонамент и преференциалната цена по сключения договор за лизинг/договор за закупуване на устройство при сключване на абонаментен план, както и дължима законова лихва от подаване на Заявлението за издаване на Заповед за изпълнение до изплащане на вземането.

Ищецът подал заявление по чл. 410 от ГПК. След като длъжникът по заповедното производство е бил известен за издадената Заповед за изпълнение при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК, за ищеца е възникнал правен интерес от предявяването на установителен иск.

Иска се: да бъде признато за установено съществуването на вземането на ищеца по издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по ч. гр. д. № 356/2022 г. по описа на Районен съд - Лом, против длъжника - ответник **Ц. Н. Г., ЕГН *******, както следва:

сумата от **264,35 лева (двеста шестдесет и четири лева и тридесет и пет стотинки)**, формирана както следва: сумата от **20,81 лв.**, дължима за период 25/12/2019 - 24/01/2020 година, представляваща натрупани задължения за предходен период, сумата от **243,54 лева** начислени договорени неустойки за предсрочно прекратяване на услуги, както следва: за предсрочно прекратяване на услуги по договор за мобилни услуги за предпочетен номер **** - сума в размер на **52,47 лева**, представляваща три стандартни месечни такси, и сума в размер на **191,07 лева** за устройството TABLET nJoy Deimos 7 4G Black, представляваща разлика между цената на устройството без абонамент и преференциалната цена по сключения договор за лизинг/договор за закупуване на устройство при сключване на абонаментен план, ведно със законна лихва, от подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК до окончателно изплащане на вземането.

Претендират се и направените разноси по водене на заповедното и исковото производство.

В законоустановения едномесечен срок, назначеният на ответника особен представител е депозирал Писмен отговор, с който е оспорил предявените искове като неоснователни и недоказани. Оспорва изцяло твърдението, че между страните е възникнала облигационно-правна връзка.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца не се явява. Подадена е Молба, с която се моли делото да бъде гледано в негово отсъствие, взема се становище по същество, излага се молба съдът да уважи исковите претенции и да присъди сторените съдебно-деловодни разноси в заповедното и исковото производства.

В съдебно заседание ответникът се представлява от с и особения представител, който поддържа Отговора на исковата молба като счита, че предявените искове, по отношение на претендираните неустойки и лихва за забава, са недоказани и неоснователни. Не се претендират разноски.

Доказателствата по делото са писмени.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и като взе предвид становищата и доводите на страните, приема за установена следната фактическа обстановка:

По делото безспорно се установява, че страните се намират в договорни отношения на основание сключен договор за мобилни услуги от 19.11.2019 г. за моб. № ****, за срок от 24 месеца, считано от 19.11.2019 г. до 19.11.2021 г., с индивидуален клиентски номер на абоната № ****, с месечен абонамент в размер на 20,99 лева. Със същия договор, ответникът по делото е закупил устройството TABLET nJoy Deimos 7 4G Black на преференциалната цена в размер на 9,99 лева, на която то е получено при сключването на договора, като цената без абонамент и преференция на устройството е в размер на 269,99 лева.

Установява се, че, въз основа на посочения договор, ответникът е ползвал предоставяните от ищеца мобилни услуги, като потреблението е фактурирано под клиентския номер на абоната № ****.

Установява се, че ответникът не е изпълнил свои парични задължения, начислени му в 1 бр. фактура, издадена за отчетния период 25.12.2019 г. - 24.01.2020 г. Във фактурата са начислени вземания на мобилния оператор, произтичащи от договора, сключен между ищеца и ответника, като фактурата е с № 7299688256/21.01.2020 г. за отчетния период на потребление 25.12.2019 г. - 24.01.2020 г., с дължима стойност за плащане в размер на 80,76 лв. за месечни абонаментни такси за потребените от абоната по договора услуги. Дължимата сума следвало да се плати в срок до 09.02.2020 г.

Установява се предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по вина на ответника, като, с оглед на т. 11, е начислена неустойка в размер на три стандартни месечни абонаментни такси без включен ДДС.

Поради неизпълнение на задълженията по договора и издадената фактура от страна на ответника, ищецът е издал крайна фактура № 7302371672/25.03.2020 г., с начислена неустойка за предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги в размер на 243,54 лв.; фактурирана е цената, дължима за устройството TABLET nJoy Deimos 7 4G Black, в размер на 191,07 лв., представляваща разликата между цената на устройството без абонамент и преференциална цена, и сумата в размер на 52,47 лв. представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги. Във въпросната фактура е включена сумата за потребените мобилни услуги от предходен отчетен период: 25.12.2019 г. - 24.01.2020 г., в размер на 20,81 лв.

От приложеното ч. гр. д. № 356/2022 г. по описа на РС - Лом се установи, че ищецът е подал, по реда на чл. 410 от ГПК, Заявление на

01.03.2022 г., по което била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 220 от 02.03.2023 г. за сумата, предмет на предявения в настоящото исково производство установителен иск, **в размер на 264,35 лв.**, представляваща: **20,81 лв.** – незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги за предходен период за клиентски № ****; **243,54 лв.** неустойки за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер 359 897 851 337 и за мобилно устройство TABLET nJoy Deimos 7 4G Black, **ведно** със законната лихва върху главниците от датата на подаване на заявлението – 01.03.2022 г. - до окончателното изплащане на задължението, **както и** сумата 385,00 лв. разноски по делото, представляващи платена държавна такса – 25,00 лв. и адвокатско възнаграждение 360,00 лв. Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47 от ГПК.

В заповедното производство по ч. гр.дело № 356/2022 г. по описа на РС - Лом са приложени Договор за мобилни услуги от 19.11.2019 г. за моб. № ****, за абонат № ****, декларация – съгласие, приложение - ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти от дата 19.11.2019 г. и фактура № 7302371672/25.03.2020 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Предявените иски са с правно основание чл. 422, ал. 1, във вр. с чл. 415 от ГПК, във вр. с чл. 79 и чл. 92 от ЗЗД.

По допустимостта на предявените иски:

Искът е предявен от „Йеттел България“ ЕАД - гр. София (с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД) по реда и в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК, на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК. Налице е идентичност на страните по заповедното и по настоящото исково производство. Претендира се установяване на вземане, съответно, на задължението, посочено в Заповедта за изпълнение. Ето защо настоящият състав, предвид единството на настоящото и заповедното производство, приема, че установителният иск е допустим.

По основателността на исковите:

По исковите с правно основание чл. 422, ал. 1, във вр. с чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК, във вр. с чл. 124, ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД:

Основателността на предявените при условията на обективно кумулативно съединяване иски за установяване задължението на ответника да заплати стойността на месечни абонаментни такси за потребени далекосъобщителни услуги се обуславя от предпоставките: валидно възникнало между страните правоотношение, елемент от съдържанието на което е задължение за заплащане на определена парична сума, настъпил падеж на това задължение и неизпълнение от страна на задълженото лице.

На основание чл. 154, ал. 1 от ГПК ищецът носи доказателствената тежест да установи положителните факти, представляващи елементи от правопораждащия претенцията му за реално изпълнение на конкретното

облигационно задължение и изпълнен фактически състав. Задълженото лице носи доказателствената тежест да установи факта на изпълнение на договорното си задължение, като, при липсата на ангажирани доказателства в този смисъл, съдът следва да приеме твърдяното неизпълнение за доказано.

Представеният и подписан от страните по делото договор за мобилни услуги, установяват юридически факти, породил облигационните правоотношения между същите.

Правоотношенията са срочни, поради което и за процесния период страните са се намирали в договорна обвързаност. Съгласенията включват необходимите реквизити за страни, предмет, срок и описание на предоставените и използвани услуги. Видно от положения от ответника подпис върху представените по делото декларации-съгласие, същият е декларира, че е получил подписан екземпляр от Общите условия, което показва, че е запознат със съдържанието им и е съгласен с условия по тях.

За да е налице задължение за ответника да заплати стойността на далекосъобщителните услуги, ищецът следва да установи, че ги е предоставил на потребителя-ответник за процесния период. Представените от ищеца по делото фактури не съставляват писмени доказателства за посочените по-горе релевантни за иска обстоятелства, а именно предоставяне от ищеца на договорените електронни услуги за исковия период, доколкото съставляват едностранно издадени от ищеца - оператор частни свидетелстващи документи, които не се ползват с обвързваща материална доказателствена сила за установените в тях факти, съответно не доказват получаването на услугата от ответника, нито изправността на ищеца като страна по облигационните отношения.

Ответникът не спори срещу твърденията на ищеца, че, за съответните периоди, потребителят е имал възможност да използва мобилната мрежа на оператора. Следва да се отчете фактът, че дължимостта на претендираните суми са за неплатен месечен абонамент за осигуряване на достъп до услугите, за които е сключен индивидуалният договор, в размери, съобразно избрания от потребителя абонаментен план и дължимостта им не зависи от генерирания трафик за съответния период. Съгласно т. 23, б. "Б" от Общите условия на мобилния оператор, изрично приети от ответника, дължимият месечен абонамент осигурява достъп до услугите, за които е сключен индивидуалният договор, т. е. ежемесечната такса се дължи по силата на самия договор между страните. Предоставянето на мобилен номер по всеки от сключените договори за мобилни услуги пък служи за идентификация на отделния абонат на оператора, ползващ мрежата му, т. е. съответният индивидуален номер се предоставя с цел достъп до мобилната мрежа. Дължимостта на месечните такси се дължи независимо от реалното потребление на услугите по предоставения абонамент, поради което възражението на ответника в противоположна насока се явява неоснователно и същата е следвало да заплаща доброволно, в срок и размер, дължимите такси, задължението за които е придобила с подписването на процесните договори за мобилни услуги.

Съдът приема, че издадените данъчни фактури с № 7299688256/21.01.2020 г. и фактура №7302371672/25.03.2020 г., макар и едностранно съставени от ищеца и неподписани от ответника, доказват предоставените му услуги и претендираните за тях цени. Ответникът не е представил доказателства за заплащането на исковата претенция за ползваните от него мобилни услуги (негова е доказателствената тежест), поради което съдът намира за установено съществуването на вземането на ищеца в размер на 20,81 лв.

По исковете с правно основание чл. 422, ал. 1, във вр. с чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК, във вр. с чл. 124, ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 92, ал. 1 от ЗЗД:

В сключените между ищеца и ответника договори е предвидена дължима от абоната неустойка в случай на прекратяване на договора по вина или по инициатива на потребителя или при неизпълнение на задълженията му.

В случая ищецът твърди, че е имал правото да прекрати всеки договор с ответника на основание чл. 19б, б. „в“ от Общите условия, според която разпоредба „Теленор България“ ЕАД има право едностранно да прекрати индивидуален договор, срочен или безсрочен, когато потребителят не е платил дължимите суми след изтичането на сроковете за плащане по индивидуалния договор, съответно по тези Общи условия.

В процесния договор за мобилни услуги, т. 11, е предвидено, че, в случай на прекратяването му преди изтичане на уговорения срок по вина или по инициатива на потребителя или при нарушаване на задълженията му, последният дължи за всяка СИМ карта, по отношение на която е налице прекратяване: (а) неустойка в размер на всички стандартни месечни вноски за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти. В допълнение към неустойката по предходното изречение потребителят дължи и възстановяване на част от ползваната стойност на отстъпките от абонаментните планове, съответстваща на оставащия срок на договора; и (б) а в случаите, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, потребителят ще дължи и такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действаща към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена), съответстваща на оставащия срок на договора.

Видно от изложеното посочените договорни клаузи предвиждат виновно неизпълнение от страна на длъжника, като, предвид правилата на чл. 20 от ЗЗД и чл. 87 от ЗЗД, може да се направи извод, че действителната воля на страните е била да уговорят неустойка за разваляне на договора. Неустойката за разваляне има за цел да обезщети вредите, които кредиторът търпи от неизпълнението на един двустранен договор, чието действие е отпаднало поради развалянето му с обратна сила или занапред. Следователно задължението за заплащане на този вид неустойка възниква с осъществяването на уговорения между страните правопораждащ юридически

факт, а в процесния случай това е развалянето на договора, настъпило преди изтичането на уговорения 24-месечен срок от сключването му.

Съгласно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД, когато длъжникът по един двустранен договор не изпълни задължението си поради причина, за която той отговаря, кредиторът може да развали договора, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение с предупреждение, че, след изтичането на срока, ще счита договора за развален, като предупреждението трябва да се направи писмено когато договорът е сключен в писмена форма. Така законът предвижда, че, за да породи своето конститутивно правно действие, волеизявлението на кредитора за разваляне на един писмен договор следва да бъде обективизирано в писмена форма (за действителност, а не за доказване) и да достигне до своя адресат – длъжника. Както се посочи, предупреждението следва да се направи писмено, след като договорът е сключен в писмена форма, каквото е изискването на закона. По същността си описаните хипотези в чл. 75 от ОУ и в чл. 19б и 19в покриват изцяло хипотезата на правната норма на чл. 87 от ЗЗД, независимо дали в договора е използван изразът „прекратяване“ вместо „разваляне“. Разваляне на двустранен договор без предизвестие би се явило в противоречие с правната норма на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД. Т. е. развалянето на договора следва да се осъществи така, както е очертала тази правна норма, включваща в състава си достигане волеизявлението на кредитора до длъжника. *По делото липсват доказателства писмено изявление на кредитора да е изпращано и съответно достигнало до неизправния длъжник – ответника*, поради което съдът приема, че договорните отношения между страните не са прекратени поради виновно неизпълнение на потребителя – ответник. Поради това не се дължи неустойка за предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги. В този смисъл е постановено и Решение по в. гр. дело № 403/2021 г. по описа на МОС, Решение по гр. д. № 254/2022 г. по описа на МОС, Решение по в. гр. дело № 1506/2022 г. по описа на БОС, Решение по в. гр. дело № 372/2023 г. по описа на БОС и др.

Действително разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД е диспозитивна, поради което намира приложение само доколкото в особената част на ЗЗД или в друг специален закон не са предвидени императивни правила за разваляне на конкретния вид договор или страните не са уговорили други условия и начин за разваляне на сключения между тях договор.

В конкретния случай клаузата на т. 19б, б. "в" от приложимите Общи условия само прогласява потестативното право на кредитора да развали договора при незаплащане на дължими суми след изтичане сроковете за плащане, но не урежда ред за упражняването му, различен от предвидения в общото правило на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД. По делото не се установява, че, преди подаване на Исковата молба, ищецът е упражнил надлежно потестативното си право да развали договора чрез отправяне на писмено уведомление, получено от длъжника.

Тоест, в настоящия случай е налице сключен между ищеца и ответника договор, в който е предвидена дължима от абоната неустойка, в случай на

прекръпяване на договора по вина на потребителя; по делото, обаче, не са налице никакви доказателства, че процесният договор е бил прекратен от страна на ищеца. Не са налице доказателства, обективизиращи подобно волеизявление, поради което не са налице предпоставките за възникване на задължение на абоната за плащане на претендираната неустойка.

Според трайната съдебна практика двустранен договор може да се развали чрез връчването на Исковата молба, с която се претендират последиците от развалянето на договора, като съдът е длъжен да вземе предвид настъпилото в хода на процеса разваляне на договора на основание чл. 235, ал. 3 от ГПК. В процесния случай обаче препис от Исковата молба с приложенията е връчен на особения представител на ответника - длъжник на 14.03.2023 г., към който момент вече е бил изтекъл двугодишният срок на процесните договори за мобилни услуги, поради което не е налице предвидената в неустоечната клауза хипотеза на разваляне на договора преди изтичане на срока, за който е сключен.

Следва да се упомене, че нито в индивидуалния договор, сключен между страните, нито в Общите условия е предвидено по какъв начин може да стане едностранното прекръпяване на договора при наличие на предпоставките за това. В този смисъл, доколкото става дума за писмен договор, сключен между страните, то и прекръпяването му /дори и едностранно/ предсрочно, при наличие на определени предпоставки, следва да бъде в същата форма. Съгласно текста на чл. 31а от Общите условия мобилният оператор се задължава предварително и по подходящ начин /чрез кратко текстово съобщение, писмо с обр. разписка, записващ се телефонен разговор, чрез ел. поща и т. н./ да информира абоната, че ще предприеме действия по извънсъдебно събиране на негови неплатени парични задължения. Следователно предвидени са и други начини за информирането на абоната, че ще се пристъпи към събиране на неплатените сметки, но всички те имат за цел уведомяването му, че е неизправен длъжник /че е в забава/ и ще бъдат предприети действия по събиране на дължимите суми. Спирането на достъпа до услугите от потребителя не се прилага само при прекръпяване на договора – такова е предвидено и в хипотезите по чл. 53 от ОУ /в случаите на неплатени изискуеми вземания или при допълнителни условия или ограничения за сключен индивидуален договор/, чл. 54 /в случай на постъпване на писмена жалба за извършени неправомерни действия/, чл. 55 /когато с поведението си потребителят застрашава или пречи на нормалното ползване на услуги от страна на други потребители/. Във всички тези случаи не е предвидено прекръпяване на договора с потребителя, което означава, че спирането на достъпа до услугите не е равнозначно на прекръпяване на договора. В настоящия случай нито чрез издаване на процесните фактури, нито по друг начин ответникът е бил предизвестен за едностранно прекръпяване на договора, поради което не са осъществени предпоставките за плащане на неустойка.

Предвид гореизложеното, депозираната претенция с правно основание чл. 92, ал. 1 от ЗЗД в общ размер на 52,47 лева се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Не е нищожна и неравноправна и неустоечната клауза, предвиждаща, при неизпълнение или прекратяване на договора, потребителят да дължи разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на договора. Потребителят на мобилни услуги е получил съответното устройство на преференциална цена, с оглед сключения от него договор за мобилни услуги, в който изрично е договорено, че вземането за неустойка в размер на разликата между стандартната цена на устройството без отстъпка и преференциалната цена при сключване на договора възниква при неизпълнение или предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по вина на потребителя. Стандартната цена на предоставеното устройство, преференциалната му цена, както и размерът на отстъпката са изначално определени в договора, като, на тази база, и съобразявайки оставащия срок на договора, размерът на неустойката е определяем, поради което и в този случай не се създава неравновесие в правата и задълженията на потребителя и мобилния оператор, като се отговаря и на изискването за добросъвестност и не се излиза извън присъщите на неустойката функции, респективно уговорката не е нищожна като противоречаща на добрите нрави. Поради изложеното, по отношение на претенцията за заплащане на разликата между цената на устройството TABLET nJoy Deimos 7 4G Black без абонаментен план и преференциалната цена, съгласно последно актуалните ценови листи, към момента на сключване на договора в размер на 191,07 лв., съдът намира, че искът е основателен, предвид обстоятелството, че, към момента на приключване на съдебното дирене по настоящото дело - 08.06.2023 г., срокът на процесния договор за мобилни услуги е изтекъл и по делото не са налице доказателства сумата да е платена или процесното устройство да са върнато на мобилния оператор-ищец.

По отношение на разноските:

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни, но ответникът не е сторил и не е претендирал разноски по делото.

Ищецът претендира разноски. Не представя Списък по чл. 80 от ГПК.

Предвид изхода от делото, ответникът следва да понесе разноските на ищеца в заповедното и исковото производство съобразно уважената част от исковете.

По заповедното производство – ч. гр. д. № 356/2022 год. - ищецът е сторил разноски в размер на 385 лв., от които 25 лв. – д. т. и 360 лв. – адвокатско възнаграждение с включено ДДС.

От заявената по заповедното производство претенция, в общ размер на **264,35 лева**, съобразно уважената част от иска в размер на **211,88 лева**, следва да се присъдят в полза на ищеца, разноски за държавна такса в размер на 20 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 288 лева, или общо сумата в размер на **308 лева**.

Това означава, че по заповедното производство ответникът следва да понесе разноски на ищеца в размер на **308 лева**.

В исковото производство ищецът е направил разноски в размер на 1005 лева, от които: 125 лева д. т. по всичките предявени три иска, 480 лева с ДДС за процесуално представителство и 400 лева за особен представител на ответника. По отношение на отхвърленият иск за неустойка, разноските за процесуално представителство на ищеца и на ответника, следва да се разпределят между ищеца и ответника, съобразно уважената част на исковете - следва сумата в размер на 201 лева да остане за сметка на ищеца.

Следва ответникът да бъде осъден да заплати в полза на ищеца сумата в общ размер на **804 лева, представляваща** д. т.; възнаграждение за процесуално представителство на ищеца и за назначен особен представител, съобразно уважените искове.

Или ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от **1112 лв.** – разноски, от които **804 лева** по исковото и **308 лева** по заповедното производство, съобразно уважената част от исковете.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, по отношение на **Ц. Н. Г., ЕГН *******, адрес: гр. ****, че към него съществува изискуемо вземане на **„ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, с ЕИК ******, (с предходно наименование **„ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД**), със седалище и адрес на управление: гр. ****, законни представители Д. К. К. и М. С., по издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 220 от 02.03.2022 г. по ч. гр. д. № 356/2022 г. на Районен съд - гр. Лом, в размер на **211,88 лева**, от която сумата в размер **20,81 лева**, незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги за предходен период за клиентски № ****, и сумата в размер на **191,07 лева**, представляваща разлика между цената на устройство TABLET nJoy Deimos 7 4G Black без абонамент и преференциалната цена по сключен договор за мобилни услуги от 19.11.2019 г. за моб. № ****, за клиентски № ****, **ведно** със законната лихва върху главниците от датата на подаване на заявлението по заповедното производство – 01.03.2022 г. – до окончателното изплащане на задължението.

ОТХВЪРЛЯ предявения от **„ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, с ЕИК ******, (с предходно наименование **„ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД**), със седалище и адрес на управление: гр. ****, законни представители Д. К. К. и М. С., против **Ц. Н. Г., ЕГН *******, адрес: гр. ****, иск за сумата в размер на **52,47 лева**, начислена по Фактура №7302371672/25.03.2020 г., представляваща договорна неустойка за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги от 19.11.2019 г. за моб. № **** за клиентски № ****.

ОСЪЖДА Ц. Н. Г., ЕГН *** , адрес: гр. ****, ДА ЗАПЛАТИ** на **„ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, с ЕИК ******, (с предходно наименование **„ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД**), със седалище и адрес на управление: гр. ****, законни представители **Д. К. К. и М. С.**, сумата **308 лева**, представляваща направени по ч. гр. д. № 356/2022 г. по описа на Районен съд гр. Лом, разноски, както и сумата **804 лева**, представляваща направени по настоящото дело разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - гр. Монтана в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от настоящото Решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

След влизане в сила на Решението, да се отдели ч. гр. д. № 356/2022 г. по описа на Районен съд - гр. Лом от настоящото дело.

Съдия при Районен съд – Лом: _____